

המחתה עם הגחלים, נכנס וצובר הגחלים ע"ג מזבח הפנימי, ומרדדן בשולי המחתה ומשתחווה ויוצא: וזה שזכה בקטורת שבידו הכף, נוטל את הבזך מתוך הכף ונותנו לאוהבו או לקרובו, ורואה אם נתפור מן הקטורת מעט בכף אוהבו או קרובו, נותן לו לתוך חפניו זה שנתפור, עם הקטורת שבבזך ומשתחווה ויוצא: ואומרים לזה המקטיר, הזהר שלא תתחיל מלפנדך שלא תכוה, ומתחיל מפנימה שהוא חוצה לו, ומשלך הקטורת על האש בנחת, כמי שמרקד סולת, עד שתתרדה על כל האש: ואין המקטיר מקטיר עד שהממונה אומר לו הקטר: (ואם הכהן גדול מקטיר הממונה אומר לו אישי כ"ג הקטר) ואחר שאומר (פרשו כל העם מן ההיכל ומבין האולם ולמזבח) הקטיר המקטיר והשתחווה ויוצא: ואח"כ נכנס זה שזכה בדישון המנורה, ומטיב שתי הנרות ונוטל הכוז בידו ומשתחווה ויוצא: וזה שהקטיר, עם מדרש המנורה, עומדין על מעלות האולם. נכנס כ"ג (ושלשה אוחזים בו, אחד בימינו ואחד בשמאלו ואחד באבנים טובות) ומשתחווה ויוצא: ונכנסו אחיו הכהנים והשתחוו ויצאו. באו ועמדו על מעלות האולם. עמדו הראשונים לדרום אחיהם הכהנים וחמשה כלים בידם. הטני ביד אחד והכוז ביד אחד והמחתה ביד אחד והבזך ביד אחד וכף וכסויה ביד אחד. ואחר כך מי שזכה באברים מעלה את האברים מן הכבש למזבח חורקן על האש. ואם רצה כ"ג להקטיר, עלה בכבש הושיטו לו את האברים וסמך עליהן חורקן על האש. ואם רצה הוא סומך ואחרים חורקין: ואחר שמעלין את האברים, מתחילין אלו שעל מעלות האולם ומברכין את העם ברכת כהנים בשם המפורש ככתבו, בנשיאת כפיהם ע"ג ראשיהן, ואצבעותיהן פשוטות. חוץ מכ"ג שאין מגביה ידיו למעלה מן הציץ. ואחר מקרא אותן מלה במלה כדרך שעושין בגבולין, עד שישלימו שלשה פסוקים יברך כו' יאר כו' ישא כו'. ואין העם עונין אמן אחר כל פסוק, אלא עושין אותו במקדש ברכה אחת וכשישלימו, כל העם עונין ברוך ה' אלהים אלהי ישראל מן העולם ועד העולם: ואח"כ נותנין מלח על מנחת נסכים, ומעלין מנחת נסכים (היא עשירית האיפה סולת כלולה בשמן כתית רביעית ההין) ואינה נקמצת, וכולה נשרפת על המזבח (ע' כלל ט"ו) ואחר הסולת מקטיר חביתין של כ"ג: (ע' סי' קל"ז) ואחר החביתין מעלין את היין לנסוך: כשהיו נותנין את היין לנסוך, היו שני הכהנים עומדים על שלחן החלבים ושתי חצוצרות בידם. והסגן עומד על קרן המזבח והסודרין בידו. תקעו והריעו ותקעו, ובאו אלה השנים ועמדו אצל הממונה על הצלצל, אחד מימינו ואחד משמאלו. שחה המנסך לנסך. הניף הסגן בסודרין, והקיש זה על הצלצל, ותקעו אלה בחצוצרות, ונגנו ליום בנבלים וכנורות על ט"ו מעלות שבין עזרת נשים לעזרת ישראל, ודברו אחרים בשיר של יום, הגיעו לסוף פרק תקעו והשתחוו כל העם שבעזרה. על כל פרק תקיעה ועל כל תקיעה השתחווה: השיר שהיה ליום אומרים בבית המקדש ביום הראשון לה' הארץ ומלואה כו' בשני גדול ה' כו'. הכל כמו שמבואר במשנה. ובכל יום היו עושין מן השיר ג' פרקים. ולהן ט' תקיעות וט' השתחויות. והו סדר תמיד השחר בבית אלהינו יהי רצון שיבנה במהרה בימינו אמן: